

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/14/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113214493
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6113214493.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci navrhovateľa Dopravný podnik Bratislava, a. s., so sídlom Olejkárska ul. 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Námestie Martina Benku 9-C1, 811 07 Bratislava, proti odporcovi P. F., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom G. XXXX/XX, XXX XX W. W., hlásený pobyt bezdomovca, adresa na doručovanie M. XX, XXX XX X., o zaplatenie 50,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/433/2013-48 zo dňa 15. 01. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 36,03 €, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku 16,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 19,53 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, p o t v r d z u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) vyhovel v plnom rozsahu návrhu, uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 50,70 Eur a nahradiť mu trovy konania vo výške 36,03 Eur podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „O. s. p.“) za použitia ustanovenia § 150 ods. 2 O. s. p. Uvedené trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 19,53 Eur, čo predstavuje jednu tretinu z navrhovateľom celkom uplatnených trov právneho zastúpenia v sume 87,88 Eur. Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby po 16,60 Eur, a to za prípravu a prevzatie zastúpenia, za zaslanie pokusu o zmier - výzvy na zaplatenie a za písomné podanie na súd, ďalej režijnú paušálnu náhradu k uvedeným trom úkonom po 7,81 Eur a 20%-nú daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“). Prvostupňový súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - pokus o zmier, pretože ho nepovažoval za potrebný na účelné uplatňovanie práva navrhovateľa; tento úkon nebol vykonaný v konaní pred súdom, ale pred jeho začatím a nie je ani podmienkou na uplatnenie práva na súde. Náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal navrhovateľovi v plnej výške ani pokiaľ ide o zvyšné dva úkony právnej pomoci, ale ich znížil na jednu tretinu z dôvodu, že ide o drobný spor a trovy právneho zastúpenia sú vyššie ako žalovaná istina. Navyše v danom prípade ide o tzv. formulárovú žalobu, v ktorej sa mení len odporca, dopravný prostriedok a dátum, kedy došlo k porušeniu zákonných povinností cestujúceho; ide teda o právne a administratívne nenáročné opakované zastupovanie v konaní v obdobných sporoch. Na základe toho považoval za primerané a zodpovedajúce účelu právneho zastúpenia v prejednávanej veci trovy vo výške 36,03 Eur (súdny poplatok 16,50 Eur + 19,53 Eur ako tretina trov právneho zastúpenia).

Proti výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o trovách konania tak, že za použitia § 142 ods. 1 O. s. p. uloží odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 Eur za tri úkony právnej služby po 16,60 Eur + DPH + 3x režijný paušál 7,81 Eur + DPH do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že žiadal priznať aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur za pol úkonu právnej služby zo sumy 16,60 Eur + DPH + 1x režijný paušál 7,81 Eur + DPH do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Poukázal na to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci vzhľadom na aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p, a teda súd nesprávne rozhodol o znížení trov konania. Je nepochybné, že predmetnú vec možno považovať za drobný spor podľa § 200ea O. s. p., avšak neprimeranosť trov konania voči pohľadávke je potrebné posudzovať individuálne. Ani zákon ani súdna a aplikačná prax nedefinuje pojem „neprimerané“, preto súd v odôvodnení svojho rozhodnutia má povinnosť vysvetliť, akými úvahami sa riadil pri použití uvedeného ustanovenia. V tejto súvislosti navrhovateľ odkázal aj na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z. , ktorým bol s účinnosťou od 15. 10. 2008 zmenený a doplnený Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 150 ods. 2, v ktorej sa uvádza, že „Súd môže pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov konania, ktoré sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprimerané. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka.“ V zmysle logického výkladu dôvodovej správy je potom podľa názoru navrhovateľa potrebné pod uvedeným pojmom chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v prejednávanej veci nie je. Rozhodnutiu prvostupňového súdu ďalej navrhovateľ vyčítal nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov, čím účastníkovi konania odňal možnosť konať pred súdom. Poukázal ďalej na to, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnu povinnosťou navrhovateľa, a preto nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri prevzatí právneho zastúpenia, odoslani výzvy na zapletenie pred podaním návrhu na začatie konania, pri príprave návrhu na začatie konania a podaní návrhu na súd je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si primeranú časovú náročnosť, ktorú je advokát povinný venovať kontrole správnosti a úplnosti podania, ako i dôkazných prostriedkov predkladaných spolu s návrhmi na začatie konania. Trovy konania preto považuje za účelne vynaložené a uplatňované v súlade s príslušnou vyhláškou, pričom rozsah ich zníženia je v danom prípade odporujúci dobrým mravom a považuje za nespravodlivé, nedôvodné a neprimerané, aby odporca neznášal trovy procesne plne úspešného navrhovateľa. Ďalej ešte navrhovateľ poukázal na súvisiacu rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 O. s. p. vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 O. s. p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 200ea ods. 1 O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Z obsahu predloženého súdneho spisu vyplýva, že prvostupňový súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu v sume 50,70 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, čím vyhovel návrhu navrhovateľa vo veci samej v celom rozsahu. Prvostupňový súd ďalej postupoval správne, keď v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 O. s. p. rozhodol i o náhrade trov konania, a to podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 150 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou týkajúcou sa náhrady trov konania uvedenou prvostupňovým súdom v odôvodnení

jeho rozhodnutia. Okresný súd aplikáciu uvedených zákonných ustanovení náležite odôvodnil a taktiež uviedol, akými úvahami sa riadil a ktoré skutočnosti vzal do úvahy. Námietka navrhovateľa uvedená v odvolaní o tom, že rozhodnutie je v odvolaní napadnutej časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, preto nie je dôvodná.

Odvolací súd ešte na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia považuje za potrebné zdôrazniť, že v posudzovanom prípade boli právnym zástupcom navrhovateľa účelne vykonané dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a písomne podanie na súd - návrh na začatie konania. Odmenu za úkon právnej služby - zaslanie pokusu o zmier (výzva na zaplatenie) správne prvostupňový súd nepriznal, nakoľko tento úkon nebol účelný, jeho vykonanie nie je podmienkou uplatnenia nároku v súdnom konaní, navyše ide o úkon vykonaný ešte pred začatím súdneho konania a v zmysle § 137 O. s. p. za trovy konania možno považovať len také účelne vynaložené trovy, ktoré vznikli v priebehu súdneho konania.

Ďalej ešte odvolací súd považuje za potrebné poukázať, že rozhodovanie o náhrade trov konania je v občianskom súdnom konaní (pri rozhodovaní vo veci samej) ovládané zásadou úspechu - zásadou zodpovednosti za výsledok, zakotvenou v ustanovení § 142 ods. 1 O. s. p. Aplikácia tejto zásady však nie je bezvýnimčná. Občiansky súdny poriadok v ustanoveniach tretej hlavy tretej časti aplikovanie tejto zásady niekoľkokrát modifikuje, prípade vylučuje, zohľadňujúc špecifické okolnosti, ktoré pri rozhodovaní o náhrade trov konania môžu nastať. Aj ustanovenie § 150 ods. 2 O. s. p., ktoré umožňuje konajúcemu súdu trovy konania v drobných sporoch nepriznať alebo znížiť, je výnimkou zo zásady úspechu a neúspechu v konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

V posudzovanom prípade ide s prihliadnutím na § 200ea ods. 1 O. s. p. nepochybne o drobný spor, nakoľko navrhovateľ sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 50,70 Eur, a teda navrhovateľom uplatňované trovy konania v celkovej výške 104,38 Eur (prevyšujúcej uplatňovaný nárok) sú voči uplatňovanej pohľadávke neprimerané. Pri žalobách týkajúcich sa nárokov z porušenia prepravných podmienok sa takmer vždy jedná o tzv. drobné spory. Pri použití ustanovenia §150 ods. 2 O. s. p. je potrebné okrem vyhodnotenia neprimeranosti dôsledne prihliadať aj na okolnosti, z ktorých je nárok uplatňovaný, a to predovšetkým na to, že navrhovateľom uplatňovaný nárok je vlastne sankciou za porušenie povinností. Preto by nebolo možné navrhovateľovi náhradu trov konania vôbec nepriznať, nakoľko od neho nemožno spravodlivo požadovať, aby ako úspešný účastník znášal celé trovy konania, ktoré mu vznikli. Odvolací súd je však tohto názoru, že v posudzovanom prípade sú dané podmienky na zníženie navrhovateľom uplatňovaných trov konania, konkrétne trov právneho zastúpenia tak, ako to bolo uvedené v rozhodnutí prvostupňového súdu. Podstatnou pre takýto postup je skutočnosť, že v prípade drobného sporu tohto charakteru (spor vyplývajúci z porušenia prepravných podmienok pri zmluve o preprave) ide o skutkovo a právne nenáročný spor, ktorý si nevyžaduje komplikované alebo osobitné právne rozborly alebo analýzy. Ide o spor na základe hromadných žalôb, ktoré vychádzajú z fakticky totožného skutkového a právneho stavu. Priznané trovy konania vo výške 36,03 Eur (súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a 1/3 uplatneného trov právneho zastúpenia vo výške 19,53 Eur) teda odvolací súd považuje s ohľadom na uvedené za primerané vo vzťahu k navrhovateľom uplatňovanej pohľadávke vo výške 50,70 Eur.

Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku okresného súdu, ktorým vyhovel návrhu navrhovateľa a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi uplatnenú istinu vo výške 50,70 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zostal nedotknutý (§ 206 ods. 2 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní neúspešný, úspešný bol odporca, ktorý si však žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a zo súdneho spisu vyplýva, že mu ani žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Keďže neboli splnené podmienky na priznanie náhrady trov odvolacieho konania úspešnému účastníkovi, odvolací súd rozhodol, že mu ich náhradu nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.